

cia privada que actualmente reciban subvención del Estado, de las Provincias o de los Municipios, o que la administración sea intervenida por representantes de Corporaciones públicas, sean las Reales Academias de Medicina las encargadas de organizar, en cada caso, la provisión de las vacantes producidas en el Distrito académico correspondiente; de anunciar estas vacantes y, de acuerdo con la Entidad patrona en el Hospital o Establecimiento donde se hayan producido, hacer la convocatoria para proveerlas, precisando las condiciones que deban reunir los solicitantes.

2.º Que dichas Reales Academias sean las que designen los Jurados para los Tribunales, los cuales estarán compuestos, cuando se trate de plazas a proveer entre Médicos, de un Miembro numerario de la Academia, elegido por ésta como Presidente; un Catedrático de la Facultad de Medicina, designado por el Claustro de la misma, y tres Médicos de número de Hospital, nombrados por los Cuerpos facultativos respectivos, de los cuales Médicos sólo dos como máximo pertenecerán al Centro Benéfico en que se haya producido la vacante.

3.º Que sea considerada como de carácter general la presente disposición, y en este concepto sea publicada en la "Gaceta de Madrid".

No cal ponderar la importància que per l'estament mèdic, en particular els que aspiren a ésser metges d'Hospital, és el tenir la seguretat completa que la provisió no la regularà mai més cap Junta hospitalària, que, malgrat de posseir tots ells, els títols i qualitats, que nosaltres som els primers de reconèixer, els en manca un, potser l'únic que no posseeixen, i és la suficient capacitat per intervenir en totes les qüestions tècniques hospitalàries.

Felicitem nos i felicitem a tots, des dels iniciadors de la campanya, fins els tres companys ja esmentats que l'han portada a terme.

Ja era hora que des de les esferes governatives escoltessin les veus de la nostra classe. Potser ben esbrinat, l'èxit es deu a la unanimitat amb què d'antuïens manifestàrem i a la franca i lleial col·laboració que ens prestaren els metges madrilenys.

Una fita memorable i un homenatge merescut

El mes de març de 1931 serà un mes d'eterna recordança dins el nostre estament. El dia 5 fou el senyalat per a posar la primera pedra al "Casal del Metge", la casa de tots, la que té que ésser la casa pairal que farà — hem de creure-ho i esperar-ho — el miracle de juntar-nos en perfecta companyonia i que en conèixer-nos vivint en contínua i inninterrompuda comunitat, foragitarà els rezels que puguin existir entre nosaltres.

El que abans semblava un impossible que la nostra mà pogués abastar, avui ja és una realitat; la subscripció gairebé coberta, el terreny ja nostre i els fonaments edificats, prou forts per a bastir el nostre burg. Fort com aquests fonaments hauria d'ésser nostre esperit; gràcils com les línies harmòniques del "Casal" tindrien d'ésser els nostres sentiments.